

opinie

Laat docenten onderzoeken

Om onderwijs en onderzoek op de HvA beter te verbinden, moeten de opleidingen docenten meer stimuleren onderzoek te doen, vindt **Najat Bay**.

In *Folia Magazine* 32 (23 mei) wordt beweerd dat lectoren er niet goed in slagen om het onderzoek binnen het beroepsonderwijs goed van de grond te krijgen. Lector bewegingswetenschappen Huub Toussaint zegt in datzelfde artikel dat de negatieve berichtgeving omtrent de kwaliteit van het beroepsonderwijs ertoe heeft geleid dat iedereen weer op scherp staat en het belang van goed afstudeeronderzoek inziet. Dat is volgens hem een geweldige ontwikkeling voor lectoren omdat dan beter zichtbaar wordt wat het belang is van onderzoek in het hbo. Om die zichtbaarheid van lectoren binnen het beroepsonderwijs te vergroten is een goede samenwerking met de opleidingen van onmiskenbaar belang. Om deze stelling te onderbouwen wil ik ingaan op mijn ervaringen als medewerker bij het lectoraat Gedifferentieerd Human Resource Management. Al meerdere malen hebben wij met ons lectoraat onderzoek gedaan in opdracht van het beroepenveld of een opleidingsmanager. Wij stellen als minimale voorwaarde dat een docent van de opleiding die verbonden is aan het beroepenveld een rol krijgt in het onderzoek, om zo de docent onderzoek te leren doen, maar ook om de verbinding tussen de opleiding en het onderzoek te versterken. Afhankelijk van het soort onderzoek en de ruimte die de opleiding biedt voor het personeel om onderzoek te doen, floreert een docent of haakt hij af. Onderzoek doen kent ups en downs, als onder-

zoeker krijg je complimenten én kritiek. Dat vraagt van de docentonderzoeker een flexibele en doortastende houding en doorzettingsvermogen. Onderzoek doen vraagt ook om het kunnen omgaan met deadlines. Een opleiding die een onderzoekscultuur nastreeft moet docenten ruimte en flexibiliteit voor onderzoek bieden. De opleiding moet ook stilstaan bij de resultaten van onderzoek en die willen implementeren in het curriculum. Uit mijn ervaringen is gebleken dat de docenten de verbindende schakel kunnen zijn tussen de kennis die gegenereerd wordt in het lectoraatonderzoek en de plek die deze kennis krijgt in het onderwijs. Om de lectoraten op de kaart te zetten moet de betrokkenheid van docenten bij onderzoek verhoogd worden, moet de opleiding ruimte bieden aan docenten om onderzoekservaring op te doen en moet de opleidingsmanager onderzoekersleergangen voor zijn medewerkers stimuleren. De lectoraten onder de aandacht brengen is niet alleen de verantwoordelijkheid van de media of van de lectoren zelf, er is zeker een rol weggelegd voor de opleidingen. Ik sluit aan bij de stelling van Huub Toussaint: onderwijs en onderzoek moeten samengaan, want samen vormen ze een ijzersterk concept voor een kwalitatief hoogwaardig hbo. ■■

Najat Bay is projectmanager en onderzoeker van het lectoraat Gedifferentieerd Human Resource Management.

Curvers

Tam

Momenteel schrijf ik een bachelorscriptie. Ik verkondig dat ook overal op plechtige toon, 'tot diep in de nacht aan mijn scriptie', alsof het resultaat de academische wereld op zijn grondvesten zal doen schudden. Intussen twijfel ik, of ik mijn docent eigenlijk met de taak mag belasten iets van dit opgeleukte profielwerkstuk te vinden.

'Dus dan hebben al die filosofen daar al over geschreven, en weer anderen schreven terug, en dan denk jij daar óók nog 'ns wat over te moeten zeggen?' vraagt mijn moeder.

'Ja mam, dat is eigenlijk wel ongeveer wat een scriptie is.' 'Nou,' zegt ze, en kijkt bezorgd.

Van de week kreeg ik vast een bemoedigend cadeautje, het boek *Vrouwelijke filosofen*. Het stemde me nóg mismoeziger, die titel, alsof de vrouwelijke bijdrage aan het denken hiermee wel afgedaan was. Een rondje variëte. Vraag maar eens iemand (gewoon, iemand!) een vrouwelijke filosoof te noemen van voor 1900, en: 'Tsja, nee, nu je het zo zegt kan ik er niet een-twee-drie een verzinnen'. En toch hebben vrouwen ook vroeger gedacht. Staat in dat boekje van mij.

'En nu? Stine Jensen dan?' oppert iemand, 'die van Rob Wijnberg?' Nee-hee, dat is gewoon niet wat ik bedoel. Ik bedoel iets gróóts, iets eeuwigs. Geen boekje vol zompige citaten en zorgen over de face-bookgeneratie. De dames gedragen zich eigenlijk nog naar het gebod van de Griekse filosofen: vrouwen zijn de tamme sekse. Niet eens geschikt voor tweede viool, van nature gewoon niet zo geschikt voor vioolspel. Misschien ligt het eraan dat vrouwelijke filosofen hun denkkracht vaak op hun achterstand hebben gericht. Boeten, omdat het kon en moest.

Maar vrouwen zijn geen benadeelde zielepietjes meer. Het idee dat vrouwen ook kunnen denken is vrijwel geaccepteerd. De weg lijkt vrij om opgenomen te worden in de eregalerij. Niets weerhoudt me ervan een gewichtige klassieker te schrijven. Behalve een gebrek aan talent misschien. En het beschamende bestaan van mijn bachelorscriptie. ■■ Emma Curvers